

ಎಂತಲೂ ‘ಸೈಹವರಳ್ಲ’ ಎಂಬ ಬಿರುದಗಳು ಕಾಯ್ದಿರುತ್ತವೆ.

ಮಹಿಳೆಯಾಭಿಷ್ಟ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ ಕೂಡಲೇ ‘ಅವಳ ಯಾರೊಂದಿಗೋ ಮಲಗಿದ್ದಕ್ಕೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು’ ಎನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಿರುತ್ತದೆ. ಅದರೆ, ಅವಳ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ತೋಂದರೆಯಾಗುವಂತಹ ಶ್ರೀಗಿಕಿ ಕಿರುಕ್ಕಳಗಳನ್ನು ಕೇಲಸದಲ್ಲಿ ತರುವವರು ಕೂಡ ಪ್ರರೂಪರೇ.

‘ಮೈಕ್ರೋಕಿಲ್’ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಒಂದು ಹುದುಗಿಯರನ್ನು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಮೂರ್ಕಿಗಳನ್ನು ಕೊರೆದು, ಜೊಡಿಸುವ ವೈದ್ಯಕೀಯರ ವಿರುದ್ಧ ಹಿತಾರಿ ಹೂಡುತ್ತಾರೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಕೆಳಗಿನ ಹುದ್ದೆಗಳಲ್ಲಿರುವಾಗ ಪ್ರರೂಪರು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಸಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸರಿಸಮರಾದರೆ ಅಥವಾ ಮೇಲಿನ ಹುದ್ದೆಗೆ ಬಡ್ಡಿ ಹೊಂದಿದರೆ ಈತ್ಯೇಯಿಂದ ಉದಿಯತ್ತಾರೆ. ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದಿದ್ದರೆ ಗುಂಪುಗಾಡಿ ಭಿನ್ನ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಹೊರಟವರ ಪಾಲಿಗೆ ಅಡೆ-ತಡೆಗಳನ್ನು ಒದ್ದುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಧನೆಯ ಶಿಶಿರವನ್ನು ಏರಿದ ಮಹಿಳೆಯರು ಇದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿಯೇ ತೀರುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಕ ದುರ್ಬಲತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಇಂತಹ ಕವ್ಯಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಮಹಿಳೆಯರು ಅದನ್ನು ಮೂಲಭೂತ ಅಷ್ಟೇಸುವಿಕೆಯಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.

‘ಅಯ್ಯಾ... ಇರಲಿ ಬಿಡ ಈಗಲೂ ಸೈಹಿಕರಾಗಿರೋಣ?’ ಎನ್ನು ವಿಶದಿಸಿದರೆ ಮಾತೇ ಅಡುವದಿಲ್ಲ, ಒಂಟಿನವಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತೇ? ’ ಅಂತ ಹೇಳುವವರು ಹಲವಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಧಕಿಯರು ಜಂಬಗಾತಿಯರೇ?

‘ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು ರಿ, ಅಸ್ತ್ರೀ ನಾವು ಮಾತಾಡಿಸಿದರೆ ಮಾತೇ ಆಡುವದಿಲ್ಲ, ಒಂಟಿನವಲ್ಲದೇ ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತೇ?’ ಅಂತ ಹೇಳುವವರು ಹಲವಿದ್ದಾರೆ.

ಸಾಧಕಿಗೆ ಸಮಯದ ಸಮಯೇ ಸದಾ ಕಾಡುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಿತರು ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಅಥವಾ ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇ ಕಾಲ ಕಿರುವಾಗ ಇವರು ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಕೇಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಲಂಡ್ರೇಶನ್‌ವಿಲ್ಲಿದ ಮಾತು ಕಂಡಿಗಳಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಬೆಳಗಾದರೆ ‘ಶುಭ ಮುಂಜಾನೆ’ ಅಥವಾ ರಾತ್ರಿಯಾದರೆ ‘ಶುಭ ರಾತ್ರಿ’ ಎಂತಲೋ, ‘ಕಾಫಿ ಅಯ್ಯಾ?’, ‘ಟಿಫಿನ್ ಅಯ್ಯಾ?’ ಎಂದು ಕೆಳುವವರಿಗೆ ಲಂತುಸಿಸಲು ಅವರ ಬಳಿ ಸಮಯ ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ, ಒಂದು ಲಂಡ್ರೇಶನ್‌ವಿಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಂಡ್ರೇಶನ್ ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಲಂತುಸಿಸಲು, ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ವ್ಯಾದಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಸಾಧಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಸದಸ್ಯರಿಗೇ ಕೊಡಲಾಗದ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಡುಹರಬಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಳೆಯುವದು ಇಂತಹವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದ್ದು, ಗೌರವವಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧಕ ಮಹಿಳೆಯರು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಾವಿದರು, ಬರಹಗಾರರು, ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ದಾರ್ಶನಿಕರು, ಹೋರಾಟಗಾರರು, ನಾಯಕರು, ಯೋಧರು, ಉದ್ದುಮಿಗಳು, ಹಲವೆಡೆ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವವರು ಯಾರೋಪಿಗಳೂ ಕೊಟುಂಬಿಕ ಸಮಯ ಸಿಗುವದು ಬಹು ಕಡಿಮೆ. ಸಾಧಕಿಯರು ಕೂಡ ಅವರಿಯೇ ಮತ್ತು ಅವರ ಕೊಡುಗಳೂ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಮಾಲ್ಯ ಎಂಬ ಆದರಿಂದ.

ಸಾಧಿಸಬಿಲ್ಲಾದರೆ ಮತ್ತಮ್ಮ ವಿಷಿಂಬಿಂದ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅವಳ ನಡೆಗೆ ಕಾಲೋಡ್ಡಿ ಬೀಳಸುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗಲವೇ ಅವಳ ಕೆರಳುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರರೂಪ ನೇನಷಿಪುವುದು ಬಳ್ಳಿಯದು.

ಯಾವ ದಾಖಿಗಳನ್ನು ಕೆಡಕದರೂ, ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಿಂದ ವಿಮುಖರಾಗಿ ತಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ ಪ್ರರೂಪ ಪಟ್ಟಿ ಬಹಳ ದೋಡಿದೆ. ಮಹಿಳೆಯರು ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತರಾದಾಗ ವಿಮುಖರಾಗುವದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ತಮ್ಮ ಭಾವನಾತ್ಮಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಂಡರೆ, ಅದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೆಸರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗಬಹುದಂದು ಹಲವು ಸಾಧಕಿಯರು ಅತ್ಯಂತ ಕಲೋರವಾಗಿ, ಭಾವನಾರಹಿತರಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅವರು ಕೂಡ ಮನುಷರೇ. ಅವರ ಬಾಸಿಗಿ ವಲಯವನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸುವದು ಕೂಡ ಸಾಧನೆಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಳಣವಾಗಿ ತೋರಬಹುದು.

ಒಮ್ಮೆತ್ತೆ ಮಹಿಳೆಯರು ಕುಟುಂಬದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತೆ ಸಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಸಾಧಕಿಯರು ತಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಮತ್ತು ದೃಷ್ಟಿಕ ಕಾಳಜಿಗಳಿಗೆ ಸಮಯ ಸರಿಸೊಂದಿಸಲಾಗದೆ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಒಂಟಿನವನ್ನು ಮತ್ತು ಅನಿಶ್ಚಯದ್ವಾರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ‘ನನ್ನನ್ನ ಯಾರೂ ನಿಜವಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ’ ಎಂಬ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಪಡೆ ಪಡೆ ಕೇಳುತ್ತೇವೆ.

ಒಂಟಿಕನೆ ಎದುರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ?

ಪ್ರರೂಪಿಗಿಡ್ಡೆ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಅಗತ್ಯಗಳಿವೆ. ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಉನ್ನತ ಮಧ್ಯೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೂ ಸತತವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಬೇಕು. ಒಂಟಿನವಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸೈಹಿಕರು ಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಶೀತಲವಾಗಿರುವ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಒಂದಮ್ಮ ಹೊಂದಾಣಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಿರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಧಕ ಎಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ದೂರವಾಗುವ ಜನರಿಂದ ಅವರು ಕೂಡ ದೂರವಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ‘ಬಾಸ್ ಲೇಟಿ’ ಎಂದು ಕರೆವರಿಗೆ ‘ಬಾಸ್ ಲೇಟಿಯೇ’ ಆಗಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸುತ್ತಲ ಜನರು ಯಶಸ್ವಿ ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಅವರ ಬಾಸಿಗಿ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಲಕ್ಕೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಈತ್ಯೇ, ಸಂಕಟಗಳು ಅವರಿಂದಲೇ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡವು, ನಿಮ್ಮಾದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನೇನಷಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತರರು ಮುಚ್ಚಿವ ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳ ಕಾರಣ ಹೊಸದೊಂದು ದಾರಿ ತೆರುದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಎಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥವಾದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಧನೆ ಶ್ರಮ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಲು ಇತರರೆ ಹಾದಿಗಳನ್ನು

